

Поет:

Веселе, щасливе
хлоп'яче життя:
гуляєм, співаєм,
танцюєм щодня*.

Селянин:

Ой панцю мій, панцю, коли ти дурний,
в житті ти не був ще у хаті курній, —
пораджу із серця: ти нас відчепись,
про власнії речі писати берись.

Коли ж в твоїм серці ще й злоба сидить
і з того смієшся, що інших болить, —
бажаю теж з серця щирого тобі:
як нужда докучить тяжка в боротьбі
за хліба кавалок, і око слезов
заллється, і з горя остудиться кров,
і згорбляться крижі, — щоб хто в тій біді
таку саму пісню заспівав тобі.

Цівків, д. 2 жовтня 1897

Вперше надруковано в «Літературно-Науковому Віснику», Львів, 1898, т. 9, кн. 3.

В «Літературно-Науковому Віснику» цей вірш був надрукований без першої строфи.

Пізніше, у «Миртах і кипарисах», І. Франко відновив її за іншим автографом, давши при цьому таку примітку: «Отся строфка в моїм рукописі була написана, але потім замазана автором; д. Мочульський віднайшов її в іншій копії цього вірша».

Текст наводиться за збірником [Олександр Козловський. Поезії](#) . — Бібліотека поета. Радянський письменник. — Київ, 1966